

ACCIO

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA 25 NOVEMBRE DE 1933

NÚM. 654

La jornada electoral del diumenge.

Amb tot i els dies transcorreguts, en el moment en que ens disposem a escriure aquestes ratlles no sabem encara exactament i d'una manera oficial el resultat de les eleccions pel que fa referència a la circumscripció de Barcelona-Ciutat a la qual ha estat inclosa Badalona aquesta vegada. Tots els indicis i informes de caràcter oficiós fan suposar i creure, però, que el nostre partit no ha obtingut el resultat falaguer que s'esperava.

La lentitut amb que es descapdella l'escrutini general no permet establir dades concretes, i inclús no està ben clar si s'ha obtingut o no el «quorum» ja està enlaire si serà vàlida la votació o si, pel contrari, i haurà necessitat de recórrer a una segona volta.

Tot i amb tot, hem d'acceptar la possibilitat desagradable d'una desfeta i no hem pas d'amagar que, ara com ara, la nostra impressió és més aviat pessimista.

Si es confirmen aquests mals averanys no més podrà minvar en una petita part la nostra amargantor el resultat obtingut a Badalona el qual amb tot i no haver assolit el volum quantitatiu que ens creiem tenir dret a esperar i amb tot i el fet paradoxal del candidal badaloní, de mostra que segueix ferma la preponderància esquerrana a la nostra ciutat i que contra d'ella no han pogut res les dretes badalonines malgrat haver posat aquesta vegada tota la carn al foc com vulgarment s'acostuma a dir.

Es prematur potser sentir conclusions i establir afirmacions deductives respecte el resultat electoral. Cal esperar les dades definitives i concludents per a fer-ho; i cal, sobretot, examinar-les amb fredor i amb serenitat.

Perquè no solament el factor dona, tot i ésser molt important, pot haver influït exclusivament en aquest avenç anguniós i malestruc que s'ha produït en tota la nació. Es fa precís veure si altres imponderables no han intervingut també en aquest fet que avui tots lamentem. I cal reflexionar i fer examen de consciència per si és necessari esmenar errors de tàctica i de procediment.

Tot quantis preveïem l'esforç titànic que es disposaven a fer les dretes no ens pot sorpren-

dre, per bé que ens adolorixi, el resultat que han obtingut. Era d'esperar. El que ens dol és que davant d'aquest aferrissament previst les esquerres de tota mena no vagin tenir la previsió d'oposar-hi un front únic inexpugnable que hauria fet difícil i impossible l'obtenció de les seves aspiracions. Ja es recordarà que no saltres érem dels que propugnàvem aqueixa solució lògica i natural; els fets; desgraciadament; ens han vingut a donar la raó.

El fet és que les dretes han lograt una victòria certa. Volem creure, però, que en la segona volta cas de no haver-hi «quorum» s'imposarà el bon sentit i que aquella haurà de resultar, a la força, molt atenuada.

Amb tot, que no gallegin massa. El seu triomf no pot ser més que circumstancial i efímer. Els pobles poden sufrir lleugers colapses d'indecisió, però a la llarga mai es fan enrera en les seves conquestes. El nostre no ha d'ésser pas una excepció i no es deixarà pas prendre, així com així, les atribucions democràtiques que ha vingut conquerint. Aquell que és proposés intentar-ho cauria del foc a les brases com s'acostuma a dir i quedaria engolit i aixafat per l'empenta vigorosa dels ciutadans.

Mirin-s'ho com vulguin, la massa republicana està en peu, atenta i vigilant, i disposada a defensar la República amb les dents. Res ni ningú podrà fer-la recular un sol pas, com res ni ningú podrà arrebar-li el dretes conquerits. Ara més que mai tots estem situats allà on érem; ara més que mai tots som al peu del canó amb l'arma al braç, disposats a fer-ne l'ús que calgui.

Que ho reflexionin bé. I nosaltres, per la nostra part, reflexionem també quina ha d'ésser la nostra actitud futura i els procediments que haurem de rectificar i aquells i altres que serà necessari emprar en bé de la nostra causa i del definitiu triomf de la nostra idealitat; pel que personalment ens afecta, ja des d'ara hem de dir que aquesta haurà de ser la nostra màxima preocupació.

En edicions successives serà indispensable que insistim respecte a aquesta qüestió, com serà necessari l'ampliació dels comentaris derivats del resultat de la lluita electoral, tant pel que es refereix al seu aspecte general com a aquell que ens atany d'una manera directa.

Entretant, volem cloure aquestes ratlles referent a la nostra fe en la llibertat i en la democràcia. ¡Visca Catalunya! ¡Visca la República!